

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2,75 zł. miesięcznie, 8,25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,11 zł. miesięcznie, 9,33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5,00 zł., do Gdańska 4,00 guld., do Niemiec 4,00 mk., do Francji i Ameryki 7,50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 218.

BYDGOSZCZ, piątek dnia 23 września 1927 r.

Rok XXI.

Poco te zatargi?

Od wybitnego działacza chadeckiego otrzymujemy następujące uwagi:
Nasz Sejm jednej widocznie rzeczy zrozumieć nie może i pod tym względem oddaje się fatalnym złudzeniom. Mianowicie nie zdaje sobie sprawy z tego, jak bardzo całą swoją działalnością obniżył swoją powagę i jak mało ma miru w całym kraju. Największą nawet zwolennicy ustroju parlamentarnego nie umieją zdobyć się na obronę poniewieranego przez obecny rząd Sejmu. Kto temu winien — czy rząd obecny? Myli się, kto tak sądzi. Sejm nasz bowiem **rzetelnie zasłużył na lekceważenie**, jakiego doznaje i to nie tylko ze strony rządu, ale w większej jeszcze bodaj mierze ze strony społeczeństwa. Nie mogą być w zapomnienie, bo w zbyt świeżej są jeszcze pamięci, owe **brudne konszachty zakulisowe**, które co chwila wstrząsały krajem, owe nieustanne knowania i walka o władzę, które miały dla kraju katastrofalne następstwa. Pamiętamy jeszcze **poselskie szacherki** i zabiegi o osobiste korzyści, ciągle rycie pod każdorazowym rządem, który nie był nigdy pewny ani dnia ani godziny i dlatego bywał słaby — ze szkodą dla całego państwa.

Stan dzisiejszy nie jest idealny, ale w porównaniu z okresem sejmowładztwa jest pod wielu względami korzystniejszy. Pewna **ciągłość** w rządzeniu państwem zastąpiła ową **niepewność**, która dawniej była chlebem codziennym interesującego się sprawami państwa obywatela. Ciągłość ta odbija się **dotąd** na całym życiu wewnętrznym kraju, a i zagranicą wyrabia Polsce lepszą markę. Przystaliśmy już uchodzić za rodzaj Meksyka w Europie, choć szkoda nam jeszcze takie sprawy, jak np. tajemnicze zniknięcie generała Zagórskiego i nieszczęsny dekret prasowy.

Są to jednak sprawy odosobnione, szczegóły, które na całokształt sytuacji nie mają wpływu decydującego. Złe się dzieje, że Sejm z tego sprawy sobie nie zdaje i nie widzi, jak w rzeczywistości **nastroje w kraju wyglądają**. Gdyby się w położeniu orjentował, nie wywoływałby ciągłych zatargów z rządem, które może są **uzasadnione ze stanowiska poselskiego, ale nigdy interesem kraju usprawiedliwione być nie mogą**.

Nie co innego, tylko właśnie **obrażona ambicja pp. posłów** sprawiła, że w Sejmie utworzył się zwarty front antyrządowy od skrajnej lewicy do skrajnej prawicy. Takiej zgody w Sejmie nigdy jeszcze nie było, nawet wtedy, kiedy chodziło o sprawy największej wagi dla całego państwa. My, obywatele zwyczajni, nie posłowie, patrzmy z pewnym zdziwieniem na to ciekawe zjawisko. I nie to nas dziwi, że pp. posłowie uchylają niefortunny dekret prasowy, ale **ton i intencje** poszczególnych wystąpień. Są one zbyt wyraźne. Sejm chce się odbić na rządzie za to, że doznaje od niego zasłużonego lekceważenia. Wszystkie jego poczynania szły wyraźnie w kierunku **walki z rządem**, bez względu na interes i nastroje ludności. Każdy rozumiał, że Sejm **chce zatargu**, aby pokazać swoją siłę, ale nikt nie wątpił, kto w tej walce ulegnie i po czyjej stronie stanie ogromna większość opinii publicznej.

Śp. Ks. Biskup — sufragan Dr. Klunder

Z Pelplina, stolicy biskupstwa chełmińskiego, donoszą, że w nocy z 20 na 21 bm. umarł tam ś. p. ks. dr. Jakób Klunder, długoletni biskup-sufragan diecezji chełmińskiej, asystent tronu papieskiego.

Zmarły dostojnik Kościoła od dłuższego czasu chorował na niezbyt ciężki; od dwóch tygodni choroba stała się coraz groźniejszą, aż nastąpił zgon.

Śp. ks. biskup Klunder urodził się w r. 1849, a więc liczył lat 78, na kapłana wyświęcony został w r. 1876,

sakrę biskupią otrzymał w r. 1907. Pochodził z Cękcywa w borach Tucholskich; był długie lata proboszczem parafii św. Jana, skąd śp. ks. biskup chełmiński dr. Augustyn Rosentretter powołał go na kanonika i sufragana.

Zmarły biskup należał do kapłanów, pracujących gorliwie w Winnicy Pańskiej. Sprawami społecznymi i politycznymi prawie wcale się nie zajmował, lecz czuł się Polakiem z krwi i kości.

Niechaj mu Bóg da niebo!

Ameryka szykuje dla nas pożyczkę

Warszawa, 21. 9. PAT. Dzienniki popołudniowe zamieszczają telegram z Nowego Jorku, według którego agencja Association Press donosi, że firmy Blair Co i Bankers Trust kończą już przygotowania do emisji 7 proc. pożyczki rządu polskiego w wysokości 70 milionów dolarów. Emisja

będzie rozpoczęta za 2—3 tygodnie. 45 milionów dolarów będzie umieszczonych na rynku amerykańskim, 10 — w Londynie za pośrednictwem banku Lazare Brothers, 6 milionów w Szwajcarii, 4 — w Holandji, 1 — we Francji.

Wywiad, który ani się odbył, ani został ogłoszony.

Warszawa, 21. 9. PAT. W nr. 258 „Gazety Warszawskiej Porannej“ z dn. 20 września podano treść rzekomego wywiadu, jaki miał być udzielony przez p. wicepremiera Bartła dziennikowi „Epoka“ w sprawie sposobu użycia pożyczki zagranicznej.

Polska Agencja Telegr. upoważniona została do stwierdzenia, że p. wicepremier Bartel żadnego wywiadu w sprawie pożyczki zagranicznej dziennikowi „Epoka“ nie dawał i wywiad taki w „Epoce“ dotychczas drukowany nie był.

Oficerowie amerykańscy na polach walki pod Verdun.

Braterstwo broni francusko-amerykańskie trwa nadal.

Verdun, 21. 9. PAT. Generał Pershing przybył do Verdun wraz z weteranami amerykańskimi. Przyjechał tam również Poincare. Przemawiając w czasie bankietu, Poincare przypomniał doniosłą rolę, jaką odegrała bohaterska obrona Verdun. Z kolei premier zobowiązał szczegółowo u-

dział armji amerykańskiej w walkach i stwierdził, że podobne braterstwo broni, nie może być tylko chwilowym, skazanem na zagładę, z powodu konfliktu interesów, które niezawodnie rodzą się zawsze po gwałtownych wstrząśnieniach międzynarodowych.

Mógł Sejm liczyć na sympatje tych czynników w kraju, które usposobił na szczerze demokratycznie i pragną zachowania ustroju parlamentarnego. Wszelako wówczas tylko, gdyby z godnością i z należywym umiarem był się zabrał do pracy. W stronnictwie naszym poważne czynniki jeszcze przed otwarciem ostatniej sesji, **ostrzegali** przed wywołaniem walki z rządem. Głosu rozważli i politycznej dojrzałości nie posłuchały czynniki parlamentarne i stało się źle. Powaga Sejmu nic nie zyskała na nowym zatargu, a spotęgowało się wrażenie, że mamy **utajoną dyktaturę**. Jedno i drugie porównanie jest szkodliwe. Jednego i dru-

giego uniknąć było można. Poco było grozić cofnięciem pełnomocnictw przez tenże Sejm Prezydentowi Rzeczypospolitej udzielonych, jeżeli jasnym było, że groźba ta musi mieć następstwa. Zsastanie się w podobny sposób wygląda na kiwanie palcem w bucie — bez żadnego pożytku.

Rząd zapowiada zwołanie nowej sesji. Może wtedy rozważa weźmie górę nad roznamienieniem pp. posłów i zwłaszcza nasi parlamentarzyści z klubu Ch. D. nie pójdą za syreniami głosami skrajnej prawicy. Inaczej my obywatele z pod znaku Ch. D. musimy się założyć **stanowczy protest** przeciw wywołaniu bezcelowych zatargów.

I Senat odroczone!

Warszawa, 21. 9. PAT. Dziś w godzinach popołudniowych przybył do Senatu sekretarz prezesa Rady Ministrów por. Zaćwilichowski i doręczył marszałkowi Senatu Trampczyńskiemu pismo prezesa Rady Ministrów następującej treści:

Do Pana Marszałka Senatu Rzeczypospolitej w Warszawie. Mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi zarządzenie p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 września 1927 r. w sprawie odroczenia nadzwyczajnej sesji Senatu. Prezes Rady Ministrów w. z. Bartel.

Do powyższego dołączone zostało zarządzenie p. Prezydenta Rzplitej treści następującej:

Na podstawie art. 37 Konstytucji odraczam z dniem 22 września 1927 r. sesję nadzwyczajną Senatu na dni 30.

Warszawa, 20 września 1927 r.

Prezydent Rzplitej:

(—) Ignacy Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Józef Piłsudski.

Warszawa, 22. 9. (AW). Odroczenie sesji Senatu nastąpiło wczoraj podczas obrad konwentu senjorów, który miał ustalić porządek dzienny dzisiejszego pierwszego posiedzenia Senatu. Odroczenie nastąpiło więc przed rozpoczęciem właściwych narad senackich. Po przerwaniu obrad konwentu senjorów odbyły się na żądanie obecnych senatorów narady nad wytworzoną sytuacją, w czasie których upoważniono marszałka senatu do złożenia protestu Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej. Protest ten na piśmie obszernie motywowany, ma być w najbliższym czasie złożony u p. Prezydenta.

Warszawa, 22. 9. AW. Zarządzone przez p. Prezydenta Rzplitej odroczenie sesji senackiej, przed pierwszym posiedzeniem plenarnym Senatu, wywołało w kołach parlamentarnych liczne komentarze. Na zwołanym przez marszałka Trampczyńskiego konwencie senjorów wygłoszono szereg przemówień, w których dowodzono, iż nastąpiło naruszenie Konstytucji. Marszałek Trampczyński zreferował rozmowę swoją z wicepremierem Bartlem, odbyłą dnia 16 bm., zaznaczając, iż oświadczenie wicepremiera Bartla uważa za wypowiedzenie wojny przez rząd parlamentowi. Po tej rozmowie miała nastąpić ponowna konferencja pomiędzy marszałkiem Trampczyńskim i p. Bartlem, po powrocie jednak wicepremiera z Druskiennik, na skutek zajętego przez ten stanowiska, konferencja nie doszła do skutku.

Piast zapowiada ciężkie przesilenie państwowe.

(AW). Na wczorajszym posiedzeniu klubu sejmowego PSL. Piasta przyjęto rezolucję podkreślającą iż ostatnie odroczenie obrad Sejmu niezwłocznie po jego zwołaniu, oraz odroczenie sesji Senatu przed jego zwołaniem jest sprzeczne z Konstytucją. Według rezolucji usuwanie się rządu od współpracy z ciałami ustawodawczymi, oraz uniemożliwianie pracy tymże może spowodować w konsekwencji ciężkie przesilenie państwowe.

W obronie profesora Förstera.

Feralny tydzień polityki niemieckiej! Mowa Hindenburga i Stresemanna. Prasa berlińska o wymyślaniach Stresemanna. Dlaczego Stresemann pisał się w Genewie?

(Od własn. korespondenta berlińskiego.)

Berlin, we wrześniu.

Nowy tydzień polityki niemieckiej zaczyna się niewątpliwie pod złą wróżką! Mowa p. Stresemanna wobec przedstawicieli prasy światowej w Genewie (z dnia 16. bm.) i niedzielne wynurzenia Hindenburga z okazji rocznicy Tannenberga przypominają efektem swym przyszłowiowe ruchy słonia w sklepie z porcelaną. Minister spraw zagranicznych Rzeszy, polityk, przyrównywany przez niektórych do Bismarcka, tym razem fatalnie wypadł z roli. Prezydent Niemiec deklamował w dobrej wierze o niewinności Niemiec w wywołaniu wojny światowej. Mowa genewska oburzyła swym brakiem taktu i brutalnością. Mowa w Hohenstein dziwiła naiwnym postawieniem sprawy i możliwością wzniesienia jałowej dyskusji, widzianej niechętnie nawet w skądinąd przyjaznej Niemcom Anglii. Obie mowy były do brzo gwałtowne — „ein gefundenes Fressen“ — dla krótkowzrocznych szowinistów; obie wzbudziły najżywszy niepokój w kołach ludzi dobrej woli, pracujących nad pacyfikacją Europy.

Pan dr. Stresemann udał się po to zagranicę, aby napaść na dwa czołowe organy francuskie („Temps“ i „Journal“), na wybitnego polityka z obozu Poincarégo (p. Franklin-Bouillona) oraz na dwóch pacyfistów niemieckich, z których jeden jest ni mniej ni więcej jak prof. Fryderyk Wilhelm Foerster, etyk chrześcijański o światowej sławie, drugi zaś nazywa się Karol Mertens i dobrze się zasłużył Niemcom wydobyciem na światło dzienne ohydy „Feminarde“ — morderstw skrytobójczych t. zw. „czarnej reichswehry“ z lat gospodarczej i politycznej inflacji młodej republiki wejmarskiej.

Pan Stresemann mówił bardzo agresywnie, głośno, wybuchowo. Według zgodnych doniesień szeregu pism niemieckich, napiętnował prof. Foerstera i Mertensa mianem „łajdaków i kłamców“ („Lumpen und Lügner“). Tak mówił współtwórca Locarno i Thoiry o profesorze-etyku, któremu można chyba tylko zarzucić, że królestwo jego jest nie z tego świata; którego jedna broszurka etyczna przeważałaby wielotomowe rozprawy polityczno-kulturalne (np. „Goethe i Napoleon“), rozmaitych ministrów. W ten sposób piętnował laureat nagrody pokojowej Nobla człowieka, który omyłkowo wszedł w koła t. zw. „czarnej reichswehry“, a uczuwszy się zdradzonym w swoich ideałach patriotycznych, wielkim głosem wystąpił przeciw zdegenerowanemu landsknechtom, szarpającym dobre imię Niemiec. Mowa p. Stresemanna wywołała też skutek, ale nieco inny, jak się mógł spodziewać p. minister spraw zagranicznych Rzeszy.

Też, krótkowzroczna, stęchła w zaduchu minionej świetności junkierskiej prasa szowinistyczna, podała z wielką radością wymyślania p. Stresemanna. Natomiast prasa umiarkowana począwszy od demokratów na lewo, a nawet prasa komunistyczna, — choć ta zapewne z innych pobudek, — napiętnowały jaknajostrzej wybryk niedyplomatyczny pana ministra. Demokratyczna Ullsteinowska „Morgenpost“, popularny dziennik berliński, bity w nakładzie 500 — 600 tysięcy egzemplarzy (największy nakład dziennika w Niemczech) ostro i śmiało powiedział: **Ten, kto wymyśla, niema racji.** Zagranica myśli po mowie p. Stresemanna, że Niemcy naprawdę ukrywają coś przed światem. Następowala obrona prof. Foerstera i Mertensa. Podobnie odezwał się socjalistyczny „Vorwärts“. Komunistyczna „Welt am Abend“ dodała: **Pan Stresemann potwierdza tajne zbrojenia Niemiec.** Lewodemokratyczna „Berliner Volkszeitung“: **mowy Stresemanna i Hindenburga przypominają epokę Kalzera i jego notatki na marginesach raportów „Quatsch“.**

Hr. Westarp szczuje na Polskę.

Z pobytu Hindenburga w Królewcu. — Rzekome prześladowania Niemców w Polsce. — Rzesza winna więcej dbać o Prusy Wschodnie. — Westarp ma żal i do Litwy. — Wytyczne polityki prawicy w Niemczech.

Królewiec, 21. 9. (Pat) Uroczyste otwarcie kongresu partii niemiecko-narodowej w sali ratusza królewieckiego, rozpoczęło się dziś od wyrażenia hołdu prezydentowi Hindenburgowi za jego ostatnią mowę. Przewodniczący stronnictwa hr. Westarp wygłosił krótkie przemówienie, w którym wyraził wdzięczność prezydentowi za jego wystąpienie, odpierające oskarżenia Niemiec o winę za wywołanie wojny światowej i zapowiedział, że **naród niemiecki nie spocznie, póki tego fałszywego oskarżenia nie obali.**

Po różnych innych przemówieniach powitalnych, hr. Westarp zabrał głos ponownie, by wypowiedzieć zasadniczą mowę programową, w której po omówieniu stosunku jego stronnictwa do obecnej sytuacji, na terenie polityki zagranicznej zachodniej, przeszedł do spraw polityki wschodniej. **Westarp wskazał na rzekome prześladowanie ludności niemieckiej w Polsce.** Polska w swojej akcji tępienia żywiołu niemieckiego nie szanuje ani prawa międzynarodowego, ani traktatów. Jednocześnie zaznacza się, twierdził Westarp wyrażając dążenie Polski do zagarnięcia dalszych jeszcze wschodnich prowincji Niemiec, a mianowicie Prus Wschodnich.

Powołując się na książkę byłego konsula Srokowskiego, zwrócił Westarp uwagę na rzekome umacnianie się wojskowe Polski, na granicy Prus Wschodnich, i na wychowanie wojskowe młodzieży. Polska opiera swoje nadzieje co do Prus Wschodnich na ciężkim położeniu gospodarczym tej dzielnicy. Nadzieje Polski na zjednanie sobie kierowniczych kół niemieckich w Prusach Wschodnich, rozbijają się o **zdecydowany opór tej prowincji.** Rzesza Niemiecka winna jednak tembardziej pamiętać o Prusach Wschodnich i dbać o nie ze szczególną troskliwością.

Po zaatakowaniu Litwy za prześladowanie Niemców w Kłajpedzie, oświadczył Westarp, że Niemcy odrzucają wszelką myśl o Locarnie wschodniem nietylko jako kompensatę za ewakuację Nadrenji, nietylko ze względu na różne kwestje wschodnie ale także ze względu na jedność Rzeszy.

Przemówienie swoje zakończył hr. Westarp sformułowaniem **wytycznych polityki partii niemiecko-narodowej**, w trzech punktach: **oswobodzenie okupowanych terenów niemieckich, obrona myśli monarchistycznej i obrona barw dawnej monarchji niemieckiej.**

„Armja polsko-czeska pobiła Niemców“.

Narazie na manewrach Reichswehry w Opolskiem.

Bytom, 21. 9. AW. W dniu dzisiejszym zostały zakończone na niemieckim Górnym Śląsku manewry Reichswehry, które odbywały się pod dowództwem generałów von Hassego, von Lorenza i von Bünaua. Terenem operacji wojennych był pas graniczny wzdłuż granic Polski i Czechosłowacji. Manewry zakończyły się zwycięstwem grupy czerwonej, której udało się sforsować Odrę pod Koźlem.

Wynikałoby z tego, iż suponowana armja polsko-czeska odniosła zwycięstwo. Po zakończeniu manewrów w sztabie kierownictwa odbyła się **manifestacja polityczna**, w której wzięli udział przedstawiciele władz administracyjnych rejencji opolskiej, m. i. znany renegat starosta krajowy Piątek, radca rejencyjny, Maruschka oraz radca rejencyjny baron Beust.

Legjon amerykański w Paryżu.

Demonstracje 15000 komunistów.

Paryż, 21. 9. AW. W związku z wczorajszym świętem amerykańskich legjonów, odbyły się demonstracje komunistyczne. Na przedmieściu paryskim Clichy około 15 tysięcy komunistów w regularnym pochodzie z wielkimi portretami Sacco i Vanzettiego przedelfowało przez ulice przedmieść. Do lokalu, z któ-

rego zwieszała się flaga Stanów Zjednoczonych, dano strzały rewolwerowe. Incydent jednak nie przybrał większych rozmiarów. Około wieczora próbowano kilkakrotnie zrywania flag amerykańskich, policja jednak likwidowała stanowczo te zajścia. Przeprowadzono nowe aresztowania.

„Blödsinn“ itp. Pan v. Gerlach w „Welt am Montag“: **Osoba prof. Foerstera jest ze spiżu.** Co do Mertensa, to można mu różne rzeczy zarzucić; w każdym razie niema danych, by działał on z pobudek nieuczciwych. Pan Lehmann-Russbüdt, członek zarządu „Deutsche Liga für Menschenrechte“ w wywiadzie, udzielonym „Dortmunder General-Anzeiger“ (nakład 200.000 egzempli): **Prof. Foerster zawsze uznawał dążenie Stresemanna do ugody europejskiej.** Prof. Foerster twierdził jednak zawsze, że w Niemczech rządzą junkry nadlabscy, stanowiący gros biurokracji i oparci o Reichswehrę. Tej samej niedzieli zaś (18. bm.) kiedy Hindenburg, Mackensen, i Ludendorff święcili rocznicę Tannenberga, odbywał się w Dortmundzie **Zlot Pacyfistów**, (Westdeutscher Vertretertag der Deutschen Friedensgesellschaft), reprezentujący jedną z najbardziej czynnych grup niemieckich pionierów Pokoju. Zlot ten wysłał na ręce p. Stresemanna następujący soczysty telegram: **Pan wie, w jakim stopniu mają rację Foerster i Mertens. Uznajemy wymyślanie za dowód nieprzynajmniej się do winy“ („Wir nehmen die Beschimpfung als Zeugnis des uneingestanden Unrechts hin“).**

Tak zareagowały na mowę Stresemanna koła ugodowe, które ostatnio często szły na najrozmaitsze kompromisy. „Dalszy ciąg nastąpi“. Winstuzujemy, ale nie zardrościmy.

Jedno zasadnicze pytanie domaga się natarczywej odpowiedzi: **Dlaczego polityk tak wytrawny jak p. Stresemann, który często okazywał naprawdę dobrą wolę, pozwolił sobie na podobny wybryk?** Złożyły się na to naszym zdaniem, dwie przyczyny.

Przedewszystkiem, był to przykry, — jak się okazuje katastrofalny — **obowiązek**, nałożony na Stresemanna przez „kolegów“ z pod znaku wicekanclerza Hergta i hr. Westarpa. **Stresemann mówił mniej więcej to, co mu kazano.** Po drugie, mówiła przez Stresemanna irytacja, że na gruncie genewskim trzeba się z prof. Foersterem liczyć, gdyż opinja znakomitego etyka ma odgłos na całym świecie. No i poniosło pana ministra.

Ale teraz czekamy na przebudzenie: niech p. Stresemann — dla dobra Niemiec i dla dobra pokoju — wyrzeknie się tych niedostojnych lajań. **Niech się uniezależni od głupie podszeptów**, a cały świat będzie po jego stronie.

Dr. Al-ski.

Harden wznawia „Zukunft“.

Berlin, 21. 9. (AW) Sensacją miejscowych kół dziennikarskich jest zapowiedź wznowienia przez głośnego publicystę Maksymiljana Hardena wydawnictwa „Zukunft“.

Harden z pochodzenia żyd polski, który pierwotnie nazywał się Witkowski, (starszy brat jego przyjął nazwisko Witting; był prezydentem Poznania (1891—1902). Był początkowo aktorem, później przerzucił się do pracy dziennikarskiej. Stał się narzędziem Bismarcka do walki z Wilhelmem II i jego otoczeniem. Wszedłszy w kontakt z wpływową opozycją odtąd Harden prowadził walkę, na której nie źle zarabiał. Słynne były jego rewelacje w 1907 r. o Eulenburgu, przyjacielu cesarza, zbrodni na tle płciowym.

Nowy poseł sowlecki w Warszawie.

(Z) Moskwa, 22. 9. (tel. wł.) Sowiety zamianowały **Dymitra Gogomołowa** posłem sowleckim w Warszawie. Gogomołow był ostatnio sekretarzem poselstwa sowleckiego w Londynie.

Brzydkie posądzenia.

Wyznaczyliśmy 1000 złotych dla „Słowa Pomorskiego“ za cień choćby dowodu, że „Dziennik Bydgoski“ w jakiegokolwiek formie **pobrał od rządu**, czy kogokolwiek bądź zapomogą pieniężną, lub też że przyjął jakiegokolwiek zobowiązania. „Słowo Pomorskie“ nie sili się wcale dowód taki dostarczyć. Przeciwnie, występuje z nową kombinacją domysłów i posądzeń, które mają dowodzić, że jednak jesteśmy na żoldzie obecnego rządu.

Mniejsze pisma endeckie powtarzają te perfidne posądzenia, bo tak jak „Słowo Pomorskie“ nie umieją zrozumieć, że można coś robić z przekonania. Dowodzi to jaskrawo, na jak niskim poziomie etycznym pewne pisma stoją!

Nieuczciwe postępowanie pism endeckich poddajemy pod sąd **uczciwej opinji publicznej.** Niech to wystarczy zamiast polemiki, którą uwagi czytelników zaprzętać nie chcemy.

Korsak wojewodą kieleckim.

(z) Warszawa, 21. 9. (tel. wł.) Prezydent Rzeczypospolitej podpisał wczoraj dekret nominacyjny wojewody stanisławowskiego Korsaka na stanowisko wojewody kieleckiego.

Zbiory raperswilskie w drodze do Polski.

Warszawa, 22. 9. (AW) W przyszłym tygodniu przybywają do Warszawy pierwsze skrzynie zbiorów Muzeum Polskiego w Raperswilu. Zbiory będą zapakowane w 4.000 skrzyń. Do pomocy w przeladowaniu, rząd wyznaczył żołnierzy.

Twórca socjalizmu Marx pochodzi z lwowskich żydów.

Lwów, 22. 9. (AW) Miejscowe pismo żargonowe „Morgen“ zamieszcza interesujące informacje, o rodzinie twórcy socjalizmu nowoczesnego Karola Marxa. Pismo twierdzi, że Marx był potomkiem rabina lwowskiego. Pradkowie jego, przed przybraniem nazwiska Marx, nazywali się Lwów. Rodzina Karola Marxa w pierwszych latach XVIII stulecia wyemigrowała z Galicji do Niemiec.

Pensje minimalne pracowników kupieckich.

W Bydgoszczy obowiązywały dotąd stawki taryfowe, ustalone pomiędzy Towarzystwem Kupców a Związkiem Pracowników Kupieckich w dniu 30. września 1924 r. Po dłuższych pertraktacjach ustalili te zrzeszenia na wspólnej konferencji w dniu 14. września br. **nowe stawki pensji minimalnej dla uczeni i pracowników kupieckich obowiązujące od 1. października 1927 r. Ogólnie podwyższono stawki taryfowe o ca. 40%.** Drukowane taryfy wydaje Sekretariat Zw. Pracowników Kupieckich oddział w Bydgoszczy, Mazowiecka 43.

Zbrodnia w poselstwie sowieckim.

(Specjalny wywiad dla „Dziennika Bydgoskiego” z zastępcą rodziny zamordowanego Trajkowicza).

W ostatniej chwili dowiedzieliśmy się, że władzom śledczym udało się już w sposób stanowczy uchylić rąbka z tajemnicy, osłaniającej tragiczny zgon młodocianego Trajkowicza. Ustalono szczegóły, rzucające spory snop światła na krwawy wypadek za oddzwianiami poselstwa sowieckiego. Wiadomym jest także, że znakomity adwokat Mieczysław Ettinger, wniósł do sądu w imieniu krewniaków zgasłego powództwo cywilne. Sędzia śledczy w porozumieniu z prokuratorem przyjął skargę. Oznacza to, że zebrano obciążający materiał.

Chcąc zaznajomić się z istotnym stanem rzeczy, odwiedziliśmy szanownego mecenasa. Znając cel naszego przybycia, zaczął uczynny gospodarz rozmowę:

— Jako obrońca jednej strony nie mogę poruszać treści sprawy i materiału dowodowego. Muszę ograniczyć się do części czysto formalnej. Oto, zgłosiłem powództwo cywilne w imieniu siostry nieszczęśliwej ofiary, Haliny Grdinówny. Roszczeń nie ujęto jeszcze w ramy cyfr, gdyż według obowiązującego u nas postępowania karnego winien powód cywilny określić ściśle wysokość swoich żądań dopiero przed otwarciem rozprawy głównej. Wystarczy, jeżeli w toku dochodzeń śledczych zgłosi swój udział... Grdinówna domaga się wynagrodzenia szkód materialnych (pożręb, jazdy i t. d.), nadto moralnych. Skarga obejmuje wszystkie osoby, które karzącą ręką sprawiedliwości pociągnie przed rampę sądową za przyczynienie się i wykonanie mordu.

— Czy już obecnie zapadło jakie rozstrzygnięcie?

— Owszem! Sędzia śledczy, p. Witulski, zgodził się na powództwo cywilne Grdinówny. Siostra śp. Trajkowicza zyskuje w ten sposób pewne prawa, jak wskazywanie świadków, zaskarżania decyzji i t. d.

— W jakim stadium znajduje się dochodzenie?

— Nie zostało ukończone. Będzie badanych jeszcze szereg świadków. Niektórzy zgłaszają się sami.

— Czy winowajcy zdradzają pewne metody postępowania?

— Należy przypuszczać, że powoływać się będą na zastosowanie obrony koniecznej. Naturalnie, śledztwo musi wyjaśnić tę kwestję.

— A jakież z kompetencją naszej Temidy?

— Niewątpliwie, wszystko zahacza o eksterytorjalność. W moim przekonaniu jednak jest to zagadnienie ze stanowiska prawnego przesądzone...

— Zapewne pan Mecenas wziął na barki wyłącznie trudy zadania ważkiego?

— Nie? Doradcą Grdinówny wraz ze mną jest kolega Paschalski. Nie tak dawno temu broniliśmy wspólnie Kowerdę.

Pożegnałem adwokata, który pilnie strzegł tajemnicy zawodowej, a jednakże — jak mógł — chciał przysłużyć się prasie. E.

Mussolini tępi pojedynki.

Dzięki nowemu kodeksowi karnemu, mającemu wkrótce wejść w życie we Włoszech, pojedynki prawdopodobnie ustaną zupełnie, a w każdym razie należeć będą do wielkich rzadkości. Dla wyzywającego przewidziana jest grzywna 2.000 lir, dla schwytanego na placu spotkania pół roku więzienia, a 5 lat, jeśli wynik pojedynku będzie śmiertelny. Nawet sekundanci, nawet ludzie, roznoszący wieści o pojedynku, skazywani będą bezlitośnie na zamknięcie w więzieniu. Surowe kary grożą również i tym, którzy ujemnie odzywać się będą o człowieku, odmawiającym dania zadośćuczynienia z bronią w ręku. Stanowczość Mussoliniego spotkała się z największym uznaniem w całych Włoszech.

Księżciu dobrze nawet w kryminale.

Ostawiony fałszerz 100-frankówek, ks. Ludwik Windischgratz, skazany na 4 lata więzienia, nie odczuwa zupełnie, że jest więźniem. Władze udzielają mu wszelkich możliwych udogodnień, a ostatnio przeniosły go, na podstawie orzeczenia lekarskiego do miejscowości kąpielowej St. Lukas. Niema to, jak być księciem-kryminalistą na Węgrzech!

Wiec i pochód protestacyjny przeciwko rozporządzeniom ministra oświaty.

Ub. niedzieli przedpołudniem odbył się w sali Sokoła Macierzy we Lwowie wiec, zwołany przez Z. L. N. pod hasłem protestu przeciwko rozporządzeniu Ministerstwa Oświaty, wprowadzającemu obowiązkową naukę języka ukraińskiego w pierwszej klasie gimnazjalnej, na terenie kuratorjum lwowskiego. Na wiecu tym, w którym wzięło udział około 1000 osób, referat wygłosił dr. Arnold, następnie zaś przemówienie wygłosił przedstawiciel młodzieży wszechpolskiej Bertoni, atakując gwałtownie rząd. Na sali rozległy się

protesty, komisarz policji zaś zwrócił się do przewodniczącego wiecu, wskazując na niedopuszczalny ton przemówienia. Po zakończeniu wiecu uczestnicy grupami udali się pod pomnik Mickiewicza, gdzie wygłaszano dalsze przemówienia. Wobec braku pozwolenia na dalsze odbywanie zgromadzenia, policja rozwiązała wiec. Zebrani udali się wówczas pod województwo. Wyłonioną delegację przyjął wicewojewoda Eckhardt. Po zakończonym przyjęciu zgromadzeni rozeszli się do domów.

Składkowski przed poselstwem sowieckim.

— Do stu tysięcy piorunów, a kiedyż i z tym śmietnikiem, zrobi się porządek?

Dr. ANTONI MARGZYŃSKI

86

„Wyspa Nieznana”

Film fantastyczno-egzotyczny
w 2 częściach.
(Ciąg dalszy).

Raes umilkł zadyszany, zmęczony. U drzwi wiodących do pokoju dziewcząt służebnych dało się słyszeć gwałtowne kołatanie i krzyki niewieście. A Othe rozszerzone od grozy oczy utkwiała w synie Sycheusa i milczała. Straszna wiadomość ogłuszyła ją zupełnie.

— Na Aszerę, ocknij się królowo i uchodź. Czas nagli. Dłużej jak do białego dnia nie zdzierzymy przemocy. Im dalej ujdiesz w tym czasie, tem lepiej. Ocknij się, królowo! — Raes padł na kolana i ostatnie słowa wypowiedział prawie przez łzy.

Othe oprzytomniała wreszcie. Pochwyciła leżące w pobliżu peplon i rzekła wcale spokojnie:

— Idź, przygotuj obronę! Nie zaczepiajcie, ani nie pozwólcie się odciągnąć od bram pałacu. Wodzowie i dostojnicy niechaj się zbiorą w sali tronowej. Odzieje się i zaraz tam przyjdę. Idź! Spiesz! Jeśli zwyciężysz, słodka cię czeka nagroda... w moich ramionach.

Wyciągnęła dłoń do ucałowania, ale Raes nie spostrzegł tego ruchu i jak szalony wybiegł.

Othe podeszła spieszenie ku zaporowanym drzwiom. Wpuściła służebne,

które obudził zamęt panujący w pałacu, a które jeszcze nie znały przyczyn niezwykłej nocej wrzawy. Królowa wybrała dwie z pośród nich, zawiodła je do cubiculum, polecając pozostałym przygotować szaty. Znalazły się w sypialni, zdjęła jedną z tkanin i nacisnęła szpilką małe guziczek. Natychmiast w odkrytym kawałku ściany zaczęła wążka, a długa szpara, która jęła się wolno rozszerzać. W głębi ukazała się ciemna czeluść jakiegoś niskiego korytarza.

— Wam ufam najbardziej, przeto was wybrałam. Tym gankiem dojdziecie do świątyni. Zobaczycie czy jaicy ludzie znajdują się w chramie Aszery. Zbadawszy dokładnie, powróćcie czempredzej. Zabierzcie ze sobą lampę oliwną i naprzód...

Posłuszne dziewczęta znikły w otworze. Dwa głowy za zaciśnięciem zamaskowanego hebla zesunęły się do siebie i zniknął natychmiast wszelki ślad przejścia. Zawiesiwszy makatę na swoim miejscu, zakłaskała królowa w dłonie:

— Chcę ubrać pomarańczową przeczerniałą tunikę — rzekła do wchodzącej służby.

Lubiąca stroje królowa, dawno już nie ubierała się tak starannie, jak tym razem. Dwie damy dworskie poczerwieniały ze zmęczenia, trzymając przed swoją panią dość duże zwierciadło, które musiały podnosić, zniżać, obracać i nastawiać we wszystkie strony, stosownie do zachceń kapryśnych. W międzyczasie trzykrotnie przybiegał goniec z wiadomo-

ścią, że dostojnicy zebrani w sali tronowej niecierpliwie oczekują przybycia władczyni. Kiedy miała już opuścić cubiculum, usłyszała głuchy loskot dobywający się jakby z za ścian. Natychmiast oddaliła damy oraz służebne do dalszych komnat i podeszła do zamaskowanego otworu. Loskot powtórzył się kilkakrotnie. Othe nacisnęła szpilką guziczek mechanizmu i wymierzyła rewolwer w stronę otworu.

Z przejścia wysunęła się zdyszana dziewczyna.

— Gdzie tamta? — spytała Othe.

— Tamta nie wróci już...

— Co? Jako?

— Miłościwa królowo! Ona szła przodem i niosła lampę. Mnie się rozwiązał rzemyk sandała więc pozostałam znacznie w tyle. Nagle lampka zachwiała się i zakolysała. Porwały ją jakieś ręce, a moją towarzyszkę obalono nawznak na ziemię... Oh!... Miłościwa królowo!... W moich oczach!... Nie mogłam się ruszyć od zgrozy i stałam zdaleka w ciemnościach jak ogłuszona... Nagle ona zawołała mnie po imieniu... Wtedy domyśliłam się, że nie szła sama... Jeden drab zapuścił się w głąb korytarza... Ściągał mnie... aż do zakrętu za schodami...

— Więc jest, tam?... — spytała Othe i raz jeszcze zbadła, czy głowy zasunęły się szczerlnie. Oczy dziewczyny służebnej zabłyśły złowrogo:

— On tu już nie przyjdzie. Legł na schodach z moim sztyletem w sercu...

— Ty moje, dzielne dziecko! Przyjaciółką mi będziesz, nie służącą.

W tej chwili dały się słyszeć donośne stapania. Nadszedł sam Sycheus z dwoma oficerami.

— Miłościwa królowo, ty zwłoczysz a czas ucieka!... Już świta!...

— Jestem gotowa i idę z wami!... — odparła Othe.

Ciężkie milczenie przerwała wreszcie królowa:

— Z tego, co słyszałam, widzę, że jest bardzo źle, ale jeszcze nie wszystko stracone. Możemy się bronić, zanim olbrzymy z odsieczą nie nadciągną...

Straszliwy ryk tysiąca gardzieli zabrzmiał w tej chwili za oknami. Słychać było wyraźnie zgodny chór tłumy:

— Śmierć Othe!... Śmierć najeźdźcom!...

— Słyszysz, królowo?... — zapytał Sycheus bledszy niż ściana.

— Słyszę... To motłoch wyje... Motłoch dziś tu, jutro tam. Wyjdę na terasę, by ogarnąć wzrokiem położenie.

— Nie czyn tego, królowo. Mogą strzelić do ciebie...

— Nie czyn tego!... Nie czyn!...

— Właśnie, że uczynię!... ludzie mieli o sercach ptasich...

Powstała gwałtownie, odsunęła krzesło i podeszła do uchylonych drzwi, które wiodły na terasę, wznoszącą się na wysokości drugiego piętra. Wierny Sycheus oraz garść oficerów pospieszyła za nią.

Szła śmiało aż do marmurowej balustrady i oparłszy się o nią, spojrzała w dół...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Dwie tajemnicze zbrodnie w Warszawie.

Kadłub, którego płci lekarze nieumieją oznaczyć.

Z Warszawy donoszą: Warszawskie władze śledcze mają do rozwiązania jeszcze jedną krwawą zagadkę pod postacią nowego tajemniczego mordu, dokonanego w okolicach Warszawy. W lasach wilanowskich, należących do hr. Branickich, natknęły się onegdaj wieśniaczki, zbierające grzyby, na trupa mężczyzny w sile wieku. Zwłoki musiały leżeć w tem miejscu conajmniej od kilku dni, gdyż robactwo toczyło już głowę i piersi nieboszczyka. Prerażone kobiety zaalarmowały niezwłocznie policję, która wszczęła natychmiast wstępne badania. W ubraniu nieboszczyka znaleziono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko 35-letniego Konstantego Nowaka, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Tarczyńskiej 39.

Jak się następnie okazało, Konstanty Nowak istotnie mieszkał przy ul. Tarczyńskiej 39 i od ubiegłej niedzieli przepadł bez wieści. Podobno ostatni raz widziano go właśnie w ubiegłą niedzielę, jadącego taksówką do Wilanowa. W jakim celu się tam udawał i co stało się z tą taksówką, pozostaje tajemnicą, którą usiłuje rozwikłać śledztwo, oraz wyznaczona na dziś sekcja zwłok Nowaka.

Mord ten wydaje się niemniej tajemniczy, niż ten, jakiego dokonano na bezbronnej młodej kobiecie, której zwłoki okrutnie zmasakrowane wydobyto z Wisły pod Jabłonną.

W zakładzie medycyny sądowej dokonano sekcji zwłok. Sekcji dokonał prof. Grzywo-Dąbrowski, który ustalił niezbicie, że są to zwłoki młodej

kobiety, zamordowanej mniej więcej przed pół rokiem. Kadłub bez głowy, rak i nóg został sfotografowany na żądanie władz sądowo-śledczych, które prowadzą w tej tajemniczej sprawie dochodzenie.

Nadto sędzia śledczy Stępiński zażądał od władz policyjnych przedstawienia sobie meldunków o zaginionych w tajemniczych okolicznościach młodych kobietach w ciągu roku bieżącego. Może te dane rzucać pewne światło na te okropne zbrodnie, jakich, niestety, mamy ostatnio coraz więcej.

Warszawa, 21 września. W badaniach sądowo-lekarskich nad znalezionym w Wiśle pod Jabłonną kadłubem ludzkim bez głowy, rąk i nóg, nastąpił wczoraj nieoczekiwany zwrot. Jak wiadomo, władze sądowo-śledcze, przy udziale podprokuratora sędziwego śledczego, lekarza i przedstawiciela powiatowej komendy policji, wydały po pierwszych oględzinach orzeczenie, że jest to kadłub kobiecy. Obecnie jednak, w czasie sekcji zwłok w zakładzie medycyny sądowej, jeden z lekarzy ekspertów zakwestjonował poprzednie orzeczenie, utrzymując, że jest to kadłub męczyzny.

Wobec rozbieżności zdań odbędzie się ponownie bardzo skrupulatna sekcja kadłuba, która potrwa dwa dni. Dopiero po tej sekcji zostanie spisany protokół rzeczoznawców, ustalający ostatecznie, czy kadłub należy do mężczyzny, czy kobiety.

Krwawa zemsta wielbiciela.

Zadał narzeczonej 5 śmiertelnych pchnięć nożem.

Na ul. Solec w Warszawie do przechodzącej młodej kobiety dopadł jakiś mężczyzna i, wyjąwszy nóż sprężynowy, wbił go jej w piersi.

Ranna z jękiem upadła na chodnik, brocząc obficie krwią. Nie dość było tego napastnikowi: rzucił się na nią ja kdzikie zwierzę i zadawał jej dalej ciosy nożem w piersi i ramiona.

To zbrodnicze pastwienie się nad omdlałą z upływu krwi i bólu kobietą, przerwał dopiero nadbiegły policjant.

Obezwładniony rozszalałego zbira policjant zajął się ranną: miała ona na piersiach i ramionach pięć okropnie krwawiących ran.

Aresztowany zbrodniarz po sprostowaniu go do komisariatu zeznał, iż nazywa się Witold Wydro, fryzjer z zawodu.

Na pytanie, dlaczego dopuścił się tak ohydnej zbrodni, Wydro z zimną krwią oświadczył, iż Kotowska była jego narzeczoną, iż przed dwoma dniami porzuciła go i wyjechała do Warszawy.

Uważając, iż Kotowska go zdradziła, przybył do Warszawy, a spotkawszy ją przed Kasą Chorych — zawrzał pragnieniem zemsty — i w przystępie zbrodniczego szału dokonał bestjałskiego zamachu. Stan ofiary jest prawie beznadziejny.

Oblakany, skazany na głodową śmierć przez rodzinę.

Gnił pożerany przez robactwo 7 lat w zamknięciu.

Pod powyższym tytułem donosi „Kurjer Poranny”: W Warszawie przy ul. Grzybowskiej, w mieszkaniu zajmowanym na I piętrze przez Hasfeldów, w alkoowie, w której okno od siedmiu lat zabito deskami, zamienionej na legowisko, podobne do chlewu, trzymany był przez ojca i brata 30-letni oblakany. Do wnętrza tej nory trudno było się dostać, bo przez zastawione drzwi bronił tam dostępu straszliwy odór z najrozmaitszych wydzielin, gdyż nieszczęśliwy więzień wszystkie czynności fizjologiczne załatwiał na miejscu. Gruba warstwa przegniłej słomy na podłodze dopełniała pierwszego wrażenia. Pośrodku alkoowy rodzaj jakiegoś koryta, a w niem dostrzeżony wczorajszego nieproszonego wizytatora jakiś skulony, zupełnie nagi, pokryty gnijąciami ranami, szkielet ludzki.

To Szol Hasfeld, syn właściciela mieszkania, Szymona.

Jego kształty nie mają już w sobie nic ludzkiego. Długa broda pokrywa żebra nieopisaną chudością. Ręce i

nogi cienkie, jak kije, pokryte pomarszczoną skórą. Na podłodze i w korycie kilka wyschłych skórek z chleba. Ani dzbanka z wodą. Rodzina zamknęła go w roku 1919, kiedy przy poborze do wojska zawarował. Chory początkowo milczał, jak melancholik, potem wpadał w szal. Jego rozpaczliwe krzyki przez parę lat zakłócały spokój sąsiadów. Parę tygodni temu umarła jego matka, jedyna osoba, jaka taka opiekunka, która doglądała go czasami. Od tego czasu zaczął się nowy okres męczarni dla nieszczęśliwego, okres rozmyślnego, celowego głodzenia. Odebrano mu i wodę. To też nie może on z zapadłej piersi wydobyć i głosu, jedynie szep. Zdaje się, że dogorywa.

Gdy władza wkroczyła tam, oczom przybyłych przedstawił się straszny widok, opisany już wyżej w niedość ponurych barwach, bo dla okropności tej pióra nie staje. Nagi ten szkielet, o żebrach na wierzchu, któremu za przykrycie służył kawał surowego worka, leżał w krótkiej drewnianej

skrzynce, jakby leżał w trumnie, na podłodze, tak zgięty, że kolana dotykały klatki piersiowej. Leżał tak od lat siedmiu, nogi mu więc zdrtwiwały w tej pozycji i są narazie przynajmniej nie do wyprostowania. Ciało jadło mu robactwo — na ścianach pełno pluskiew i płam od nich, co imituje zdala tapetę.

Było około godz. 10-tej wieczorem, gdy na wezwanie policji przybyła karetka pogotowia ratunkowego i 2-ch lekarzy, którzy stwierdzili stan bardzo ciężki, spowodowany między innymi głodzeniem przez czas dłuższy. W rezultacie odwieziono go do szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie po kąpielu, oczyszczeniu i zagojeniu ran,

trzeba będzie zacząć od sztucznego karmienia.

W rezultacie spisano z całej tej sprawy doraźny protokół, który posłuży za punkt wyjścia do dalszego dochodzenia.

Starego Szymona Hasfelda, który jako pozbawiony wszelkich uczuć ludzkich ojciec, jest winien przedewszystkiem, osadzono w areszcie.

W chwili, kiedy go wyprowadzano, jak również podczas wywożenia chorego Szola Hasfelda do szpitala, a także przez cały wieczór przed domem S. Graffa przez całą szerokość ulicy Grzybowskiej zbierały się tłumy ciekawych, które do późna komentowały tragiczne to odkrycie.

Fotel elektryczny w Warszawie.

Z powodu stracenia Sacca i Vanzettiego pisma stołeczne przypominają, że w Warszawie znajduje się również pewnego rodzaju fotel elektryczny w miejskim zakładzie utylizacyjnym. Zwierzęta, które traci się w tym zakładzie, umieszczane są na płycie miedzianej. Funkcjonariusz zakładu trzyma w rękach rodzaj łyżki, połączonej

z prądem elektrycznym i z łyżką tą zbliża się do zwierzęcia, które sądzi, że dają mu coś do zjedzenia. Podczas zetknięcia z łyżką, zwierzęta padają rażone prądem elektrycznym.

Wynalazek ten istnieje w Warszawie od niedawna. Jest on kopją „kulturalnego” urządzenia zachodu.

Podczas dancingu w Zakopanem zawałił się sufit.

Zakopane, 19 września.

Onegdaj w najbardziej uczęszczanej kawiarni zakopiańskiej — u Trzaski, zdarzył się wypadek, który jedynie dzięki szczęśliwemu przypadkowi nie przybrał katastrofalnych wprost rozmiarów.

Podczas dancingu, około 1-ej w nocy, gdy w głównej sali kawiarnianej znajdowało się jeszcze wiele gości, w momencie gdy większość tańczyła, oberwała się nagle część sufitu o powierzchni 5 m. kw., wywołując silną detonację i tumanem pyłu, jaki rozniósł się po sali, zrozumiwały popłoch wśród przerażonej publiczności.

Cegły, kamienie i warstwa tynku spadły na salę, wskutek czego kilka osób odniosło potłuczenia, a pewien kapitan lżejsze rany nóg.

Na jeden ze stolików, przy którym siedział prof. Hahn, spadł kamień

kilkukilowej wagi, powodując złamanie nóg u stolika.

Większa część spadającego sufitu zatrzymała się szczęśliwie na pustym już prawie o tej porze balkonie. Temu, i szczęśliwemu zbiegowi okoliczności, że większość gości tańczyła na środku sali, zawdzięczać należy, iż w rezultacie nie było groźniejszych następstw wypadku.

Lokal kawiarni został zamknięty i opieczetowany przez policję, która wszczęła energiczne dochodzenia w celu ustalenia winnych wypadku.

Należy nadmienić, że lokal Trzaski był niedawno przerabiany i odnawiany, a prace wykonywano w nadzwyczaj szybkim tempie, aby lokal mógł być otwarty z początkiem sezonu, co przyczyniło się niechybnie do niedokładnego wykonania robót.

Niezwykła katastrofa samochodowa pod Jasną Górą.

Częstochowa była widownią niezwyklej katastrofy samochodowej. Ub. niedzieli eli przed bramą klasztoru Jasnógórskiego zatrzymało się luksusowe auto. Wszyscy wysiedli i udali się do klasztoru wraz z soferem. Pierwsze powróciły panie i wsiały do auta. W pewnym momencie auto ruszyło i zaczęło się staczać siłą ciężkości z pochyłości placu wprost na ul. Kordeckiego. Jedna z pań szczęśliwie wyskoczyła,

druga pozostała w samochodzie. Auto rozbiło stojący na drodze stragan, przeskoczyło szeroki rów i wjechało na jezdnię ul. Kordeckiego, przyczem wskutek gwałtownego wstrząśnienia na ścieku ulicznym, przerażona pasażerka auta wyrzucona została wraz z walizkami na szosę, samochód zaś zatrzymał się dopiero przy bramie domu nr. 19, przechylony w drugim ścieku.

Kwiaty u trumny Słowackiego.

U trumny Wieszcza w Katedrze na Wawelu codziennie niemal składają różni pielgrzymi kwiaty i wieńce. Ostatnio wspomniały wieńce złożyli Rumuni, a po nich Czesi.

Znowu potworny zamach na automobil.

Szef służby samochodowej D. O. K. V., ogłasza w pismach, co następuje: W dniu 21 ub. m. jadąc samochodem szosą Skawica—Biała pow. Maków, dostrzegłem ustawioną w poprzek drogi barykadę, utworzoną z belek obłożonych głazami kamiennymi. Nagłe wstrzymanie samochodu dzięki doskonale działającym hamulcom, uratowało mnie od wypadku, jednakże samochód uległ defektowi. Zawiadomiona o wypadku pow. komenda P. P. w Makowie, wdobyła natychmiast śledztwo i dzięki jej energii, a w szczególności jej komendanta podkomisarza Wagnera, udało

się wyśledzić zamachowców w osobach Jana i Józefa Głuszków, tudzież Eugenjusza Polaka, rodem z Białej, powiat Maków. Sprawcy zostali oddani sądowi.

Pocztą w Grodnie trzeci raz okradziona.

W urzędzie pocztowym Grodno I. dokonano kradzieży w ten sposób, że w przesyłce wartościowej, zawierającej 17.000 zł. pieniądze zastąpiono zwykłym papierem. Aresztowano jednego z wyższych urzędników. Jest to już trzeci wypadek kradzieży w tym urzędzie pocztowym.

Firma „Auto-Skład” ma zapłacić 1 milion zł grzywny.

(z) Warszawa, 22. 9. (tel. wł.). Skarb państwa wytoczył powództwo cywilne firmie warszawskiej „Auto-Skład” w wysokości 1 miliona zł. tytułem grzywny, za ukrywanie przez tę firmę prawdziwych obrotów handlowych, dokonanych w ciągu 1-szego półrocza br. W sferach przemysłowo-handlowych afera ta wzbudziła ogromną sensację.

Wielkopolska i Pomorze na Targach Wschodnich.

II.

Lwów, we wrześniu.

Oceniając sprawiedliwie udział Poznania w T. W., trzeba wymienić na pierwszym miejscu **Fabrykę Maszyn i Narzędzi Rolniczych, Nitsche i Ska**, a to nie tylko dla pomysłowych wialni, śrutowników, bron, ochronnych maneży, sortowników itd., lecz przede wszystkim dlatego, że ruchliwa ta, niezrażająca się trudnościami firma, pospieszyła do Lwowa z wyborowym własnym towarem, stawiając meźnie czoło zalewającej nas obcej konkurencji. Z tych samych powodów należy wymienić firmę **Bronikowski, Grodzki i Wasilewski — Maszyny Rolnicze**, która aczkolwiek centralnym korzeniem tkwi w Warszawie, ma jednak w Poznaniu biuro sprzedaży i składy i wystąpiła też z iscie wielkopolskim hartem na T. W. Świątowa fabryka **H. Cegielski** wystąpiła natomiast na Wystawie Komunikacyjnej z rekordowym parowozem towarowym, a skoro już mowa o tej ze wszechmiar interesującej wystawie, nie można przemilczeć wyżej pochwał w kolejowych warsztatach poznańskich wykonanego wagonu sanitarnego dla celów ratowniczych przy katastrofach kolejowych.

Wystawiali i wystawiały także z Poznania: **Wlepołana, Fabryka maszyn i dolewnia żelaza, Zwój, Fabryka dybli stalowych i śrubek, Poznańska Fabryka Gazomierzy — W. Tomaszewski i Ska, Fabryka elementów i baterij, Polski Piec — Wytwórnia pieców piekarskich, dział na T. W. wcale licznie obsłany. **Stafra, Fabryka płyt fotograficznych**, mająca szerokie pole do rugowania obcych wyrobów. **Warta, W. Hernes, Wytwórnia wyrobów szklanych, bardzo gustownych. Wytwórnia Zdchnicza**, umiejająca postawić swoje zdobnicze wyroby na wysokim, artystycznym poziomie. **Müller Franciszek, Pierwsza Wielkopolska Fabryka Grzebieni**, mogąca również wypierać towar zagraniczny. **Henryk Żak, Fabryka perfum, kosmetyków, mydeł i przetworów chemicznych**, doskonale zaprowadzona, nie ustępująca w niczem zręcznie reklamowanym obcym wyrobom. **Bronisław Jurkiewicz**, który dzięki swojemu kojącemu „Unicum“ zdobywa coraz większą popularność. **Inż. Leon Bytner, Emaljnernia i Wytlaczalnia**, którego artystyczne wzory i próby szylków ogólnie się podobały. **F. Lisiecki, Fabryka Odzieży**, bijący wytwornością i trwałością wyrobu narzucane nam fabrykaty zagraniczne.**

Na osobny, zaszczytny ustęp zasługuje słynna firma **Hartwig Kantorowicz Następcy, Fabryka Wódek i Likierów**, tak żyta z ziemią wielkopolską, nadążająca potężnym krokiem za najnowszymi zdobyczami techniki w przetwórczym przemyśle wódczanym. Idealnym jej reprezentantem na Lwów jest p. Ludwik Mucha, któremu przyszło stanąć oko w oko z ogromną popularnością wódek i likierów miejscowego Baczewskiego.

Również osoba reprezentanta skłania mnie do wymieniają na tem miejscu firmy, która mając siedzibę w Warszawie, prowadzi wyteżoną akcję handlową w Małopolsce i Lwowie, gdzie posiada osobny skład fabryczny. Mam na myśli firmę **Ludwik Spiess i Syn, Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne w Warszawie** z jej pastą do zębów „Dentosan“, perfumami i kosmetyką, wyrobami doskonałej jakości, nieustępującymi sławionej zagranicy. Zastępcą firmy na Lwów jest dzielny Wielkopolanin **Tadeusz Degórski**, pierwszorzędnym organizator handlowy, który dla dobra polskiego przemysłu i handlu odda niewątpliwie w zachwaszonej Małopolsce niejedną jeszcze, rzetelną usługę.

Poza wystawcami poznańskimi wybijała się na czoło targów **Młyn-**

twórnia, Wytwórnia Maszyn Młynskich w Rogoźnie. Budziły wprost podziw młyniki walcowe, odsiewacze, filtry, wialnie, wszystko w najlepszym stylu i gatunku. A równocześnie budziły żal i gorycz niktę tylko transakcje, zawierane przez firmę tak wzorowo postawioną, smutny wynik braku zaufania do rodzimej wytwórczości i obłudnej pogoni za cudzoziemszczyzną. Wiernym pozostał i w tym roku targom **Lwówek, Fabryka Maszyn i Odlewnia w Lwówku**, zbierający zapewne więcej uznania niż zamówień za doskonale automatyczne perlaki. W szranki wystąpił także **Żar, Fabryka Siatek Żarowych w Nowym Tomyślu**, obsługująca wszelkiego rodzaju oświetlenia, od gazowego do gazolinowego. Stanęły nadto do handlowego wyścigu: **Porrata, Fabryka tektury falistej w Rawiczu, Hermina Czerwińska, Wytwórnia Kilimów w Kościanie**, pragnąca przepiękny ten przemysł przyswoić także Wielkopolsce. **Pudliszki, Fabryka Konserw Owocowych i Jarzynowych w Pudliszkach, p. Korabia, własność Stanisława Fendrycha, tudzież M. Warm, hurtownia szkła w Gnieźnie**.

W dziale nasiennictwa, nieobestanego wcale przez rolników dawnego Królestwa Kongresowego, przypada na 31 wystawców 8 z Wielkopolski. Wystąpiła przede wszystkim powtórnie **Polsko-Szwedzka Hodowla Nasion Svaldf w Poznaniu** ze swoimi odmianami pszenicy, owsa, jęczmienia i grochu. Dalej hodowca **Stiegler z Schötki z Pleszewskiego**, pasowany przez fachowego recenzenta lwowskiego „Słowa Polskiego“ na pierwszego rycerza nasiennego działu. Dotrzymywało mu dzielnie kroku dominium **Kleszczewo, pow. Środa**, potem szło **Kotowiecko, obok Pleszewa**, dopisała również w całej pełni **Stacja Rozmnażalna Nagradowice** z pod Środy. „Słowo Polskie“, pełne uznania dla pierwszeństwa wielkopolskich wystawców, podnosi słusznie, że dział nasienny przedstawiał się, jak na kraj rolniczy, dość skromnie.

Targ koni remontowych i luksusowych obsłali z Wielkopolski: **Józef Chełkowski, Śmielów, p. Żerków; Zygmunt Chłapowski, Stawiany, p. Rejowiec pozn.; Ignacy Mielżyński, Iwno, p. Kostrzyn i Michał Mycielski, Gałowo, p. Szamotuły**. Na targu drobiu, gołębi i królików zauważyłem wystawę **Jana Szydliaka z Zawad, p. Ryczywół**.

Nie chciałem nikogo z wystawców zachodnich województw pominąć. O ile wkrađło się jakie niedostrzeżenie, gościnne i sprawiedliwe szpalty „Dz. Bydg.“ nie odmówią z pewnością uzupełniającego miejsca dla firm i nazwisk, czynnych i zasłużonych na tegorocznych T. W.

Dr. A. B.

Król rumuński pod cenzurą.

Podczas ostatniej konferencji ekspertów prasowych w Genewie, dyrektor „Pester Lloyd“ opowiedział następującą historję:

„Państwa sąsiadujące z Węgrami, szczególnie z Rumunją, stałe szykanują prasę węgierską. Naprzykład kiedyś zmarły król rumuński Ferdynand zaabnował dla siebie osobiście dziennik mój „Pester Lloyd“ i zdziwił się, kiedy nie otrzymywał dziennika. Po interwencji poselstwa rumuńskiego w Budapeszcie, rozpocząłem dochodzenie i okazało się, że to celnicy rumuńscy pozwalali sobie na kontrolowanie życzeń Jego Królewskiej Mości, konfiskując nawet dziennik, adresowany doń osobiście!“

Proszę pamiętać!

że tylko do 25-go listowii są zobowiązani przyjmować przedpłatę na październik. Kto dotąd „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO“ nie zaabnował, zechce się pospieszyć.

Na marginesie.

Nierówna miara. — Wiceminister Góra wypiera się prawdy. — Lapsus pana Dmowskiego.

Bydgoszcz, 21 września.

Dwie ciekawe wiadomości przyniosły w ostatnim czasie depeze z Warszawy.

Oto Bank Gospodarstwa Krajowego uchwalił dla swych urzędników podwyżkę płac o 30 procent dzięki doskonałym interesom przez ten bank zawierany.

A monopol tytoniowy znów uchwałowych zatargów.

t. zw. bilansówki. Wysokość jej dorównała 2-miesięcznej pensji. Jeżeli się teraz zważy, że urzędnicy tak Banku Gosp. Kr. jak i Monopoli Tytoniowego pobierają i tak wyjątkowo wysokie pensje, (o wiele wyższe od norm pborów urzędników państwowych), gdy się dalej zważy, że urzędników Monopoli Tytoniowego jest olbrzymia armia, to nasuwa się pytanie, czemu tamci są tak uprzywilejowani, a urzędnicy państwowi

Dobre wieści dla palaczy.

Nasz korespondent warszawski donosi:

Z bezpośredniego źródła mogę Wam donieść, że wiadomości, podane przez „Robotnika“ o zakupie przez monopol wielkich ilości liści rosyjskich nie pokrywają się z prawdą. Naczelny Zarząd monopolu polecił natomiast, aby wyrabiano tytonie w lepszym gatunku. Podniesienie jakości nastąpi dzięki uzysciu wyższego surowca. Rzecznikawca austriacki, który jako doradca bawił w stolicy, przed nastąpieniem wywczasów letnich, udzielił cennych wskazań co do samego preparowania materiału. Na razie sprzedaje się jeszcze dawne zapasy. Po ich wyczerpaniu wszystkie hurtownie i drobne punkty sprzedaży otrzymają świeże wyroby, znacznie ulepszony. Nastąpi to pod koniec miesiąca bieżącego lub w początkach października. Czas był najwyższy.

Skazany został — ale czy będzie siedział?

Warszawa, 21. 9. (AW.) W dniu wczorajszym sąd apelacyjny rozpatrywał odwołanie od łącznego wyroku w 5-ciu procesach redaktora „Głosu Prawdy“ Stępczyńskiego za obrazę osób urzędowych, oraz zniesławienie osób cywilnych. Wyrokiem łącznym sądu apelacyjnego skazany został red. Stępczyński na 5 miesięcy i 3 tygodnie więzienia oraz 438 zł. grzywny.

Niezwykła tragedia rodzinna.

W mieszkaniu zamożnego przemysłowca w Wilnie rozegrała się straszna tragedia. Ub. niedzieli odbywała się w domu tym uroczystość zaręczyn syna Dawida Stora, który aż do samego końca brał udział w uroczystościach. Kiedy goście opuścili mieszkanie Stor u dał się do jednego z dalszych pokoiów i tam powiesił się. Co było przyczyną rozpaczliwego kroku ojca rodziny dotychczas nie stwierdzono.

nie mogą się doczekać polepszenia swej głodowej doli?

* * *

Pokrewna historia.

Gdy emeryci przedstawili wiceministrowi Górze petycję o poprawę ich doli, miał p. Góra powiedzieć:

— Kwestja emerytów byłaby łatwiejsza do traktowania, gdyby połowa emerytów wymarła.

Pojawilo się niebawem urzędowe zaprzeczenie tej wiadomości. Naturalnie. Trzeba by być niepoczytelnym albo pijanym, aby w podobnie cyniczny sposób rozprawiać się z ludźmi skazanymi na nędzę. Jesteśmy też przekonani, że p. Góra w podobny sposób się nie odezwał.

Ale zato czyż rząd w stosunku do emerytów nie postępuje tak, jakby czekał ich wymarcia? Czyż nie zwłóczy i obietnicami za nos ich nie wodzi? Czyż Grabski, będąc ministrem skarbu, nie zawołał z pasją do deputacji emerytów: Za wielu was jest!

Rząd wie, że sprawę emerytów raz musi przyzwolcie załatwić, jeżeli nie chce od Ligi Narodów po łbie dostać, gdy ta nareszcie zajmie się losem tych nieszczęśliwych. Ale rząd czeka przynajmniej, aż tych emerytów zśród żyjących wrwie jak najwięcej... To, co włożono w usta panu wiceministrowi, nie było bynajmniej z palca wysane.

* * *

W „Słowie Polskiem“ organie endecji (pospółstwo nazywa ten dziennik „Słoma Polska“) jeden z polityków narodowo-demokratycznych pisze:

„Przyzwyczailem się w ciągu życia do wszystkiego ze strony prasy. Dla ogromnego jej odłamu prawda wcale nie istnieje... Czasem jest to dobrą taktyką pisać nie to, co jest, jeno to, coby się chciało mieć.“

Autorem tych słów jest nie kto inny, jak sam pan Roman Dmowski. Skądże się u niego taki pesymizm, taki niszczący sąd o polskiej prasie? Widocznie leader Endecji poza dziennikami swojego stronnictwa żadnych innych gazet nie czyta!

Armja nauczycielska w Polsce liczy 63 547 sił.

W tem 4966 niewykwalifikowanych.

Ostatnie „Wiadomości Statystyczne“ przynoszą interesujące zestawienie liczby nauczycielstwa szkół powszechnych w Polsce.

Ogółem w roku szkolnym 1926/27 liczba nauczycieli wynosiła 28.243, zaś nauczycielek 35.304. Razem armja nauczycielska liczy w Polsce 63.547 osób. Kwalifikowanych nauczycieli jest 24.398, nauczycielek 30.570. Czasowo kwalifikowanych (którzy do oznaczonego terminu winni są uzupełnić swe kwalifikacje), jest 1747 nauczycieli i 1866 nauczycielek, wreszcie niekwalifikowanych sił męskich jest 2098, żeńskich 2868.

Zasługuje na uwagę stały, acz nieznaczny, z roku na rok wzrost liczebny nauczycielstwa szkół powszechnych. Gdy w roku szkolnym 1923/24 liczba nauczycielstwa wynosiła 61.447 osób, to w roku 1925/26 wynosiła już 64.658. W roku następnym zaznaczył się pewien mały spadek, bo do 63.547.

Jest rzeczą charakterystyczną, że województwa południowe nie mają innych, jak tylko kwalifikowanych nauczycieli. Natomiast w województwach centalnych niekwalifikowani stanowią 8,8 procent we wschodnich 21,2, zachodnich 9,8, w województwie śląskim 7,0 procent.

Sprzedaz przymusowa.

W sobote, dnia 24 wrzesnia b. r. o godz. 11-iej przed poludniem przy ul. Aleje Mickiewicza nr. 15 u Sienkiewicza sprzedawac beda najwiecej dajacemu za gotowke

1 pianino czarne.

Slusarek, koni. sadowy z pol., Bydgoszcz.

10-12 000 zl.

pozycki na I hipoteke na realnosc z interese

Z dniem dzisiejszym otwieram przy ulicy Waly Jagiellofskie 12 pod nazwa

Kuchnia prywatna

Takie przedsiebiorstwo, w ktorem beda na zamowienie wszelkie potrawy wchodzace w zakres sztuki kulinarnej

Przez moja dlugoletnia praktyke w pierwszorzednych domach krajowych i zagranicznych jestem w stanie chociaz najwybredniejszym wymaganiom zadosc uczynic.

Stanislaw Gressler, kuchmistrz.

Bydgoskie Konserwatorium Muzyczne

Z dniem 1-go pazdziernika b. r. zostana otwarte nowe kursy

- a) Teorii i historii muzyki (Prof. Urbanyi). b) Nauka spiewu solowego,

Na kursy teorii muzyki i historii mozna sie takze zgloszac osoby, ktore nie sa uczniami Konserwatorium

Wielki sklad Centryfug Milena od 35 do 330 litr. wydajnosci na godzine. Cichy bieg. Najdokladniejsze odtluszczanie. Dogodne warunki splaty. Bracia Ramme, Bydgoszcz, ulica sw. Trojcy 14 b. Tel. 79.

Pokrycia samochodowe i imitacje skor

A. FLOREK, Bydgoszcz. Jeznicka 14. Telefon 1830.

Chlopiec do posylek

syn uczciwych rodzicow moze sie zaraz zglosic.

Poszycki. Zl 5 tys. do zwiekszenia obrotow w handlu

Wspolnik (czka) z kapitalem 3-5 tys. zl do interesu ktory zapewnia przecietnie 900 zl miesiecznie.

Napisowy wiersz tlusty 20 groszy, kazde dalsze slowo 10 groszy. 5 cyfr = 1 slowo

DROBNE OGLOSZENIA

Dla poszukujacych posady 20% nizki. Drobnoc ogłoszenia przyjmujemy sie do godziny 9 przed poludniem.

POLECENIA. Ksiazki szkolne i powiesciowe kupuje oraz sprzedaje

Fortepjany. stroje, naprawiam i odnawiam po niskich cenach.

Przyjme. klisze do retuszu miasta i okolicy.

SPRZEDAZE. Remington w szerokim walkiem, uzywany, w dobrym stanie

Gospodarstwo. 50 morg, w tem 18 morg laki, z zywym i martw. inwentarzem

Dom. I piętrowy z interese kolonialnym zaraz wolny w Bydgoszczy.

Śrutownik. złożenie mlynskie, sprzeda natychmiast

Futra. meskie, dwa, okazjynie sprzedam.

Polowiec. eleganckie wykonanie, korzystnie sprzedam.

Kuchnia. westfalska tanio na sprzedaz.

Samochod. De Dion Bonton, starter z zapadem elektr.

1.800 morg. ziemi pszenno buraczanej, wtem 50 koni, 70 krow, 70 swin.

Dobrze prosperujacy sklad kolonialny z 2 pokojami przy ruchliwej ulicy na sprzedaz.

Szpice. biale sprzedam. Promenada 40. Maslowski.

Uznana jako najlepsza i najtansza okazja zakupu dobrze utrzymanych mebli

Pies wilk na sprzedaz. Nowodworska 7.

Jadalka. modna korzystnie na sprzedaz. Obejrzed od godziny 4, ul. Podwale 14.

Rower. malo uzywany za 120 zl i rzecza wiertarka na sprzedaz.

Truskawki. rozszady ma jeszcze kilka set sztuk na sprzedaz

Ręczny wózek na resorach na sprzedaz. Pomorska 71.

Salon. orzechowy, przedwojennej roboty, rucznie rzezbiony, w stylu Ludwik XIV

300 morg. pszenno-buraczanej ziemi, palac 18 pokoi

Z powodu wyjazdu sprzedam tanio meble.

512 morg. od skiby do skiby pszenno-buraczanej ziemi, inw. nadkompletny, budynki w dobrym stanie

Na sprzedaz. 350 morg pszennej ziemi, z zabudowaniem z pelnym zywym i martwym inwentarzem

72 morg. ziemi pszennej z kompl. inwentarzem. Cena 30.000 zl.

Oberza. w tem 60 morg ziemi, inwentarz kompletny, 27.000 zl

Kamienica. 2 pietr., 2 sklady, ogród 3 000 zl.

Pianino. sprzedaz korzystnie. Na Wzgorzu Dabrowskiego nr. 3

Kamienice. polecia w cenie od 5-50 tys. zl.

Oberza. z hotelem o 8 pokojach, w duzej wiosce kościelnej dom masywny

50 morg. dom ladny, restauracja, kolonjalka w wiekszym miescie

Na sprzedaz. Dom, w tym miesci sie restauracja, piekarnia i sklep spozywczy

Dziewcze. do 3-letniego dziecka potrzebne. Krasniskiego 14, Nitecka.

Poszukuje. mlodego czeladnika piekarskiego zaraz.

Sluzaca. umiejaca dobrze gotowac, uczelwca, z dobrmi swiadectwami

Praktykantka. biurowa, inteligentna, potrzebna do powaznego przedsiebiorstwa.

Dochozaca. potrzebna. Bocianowo 6, I ptr. lewo.

Dziewczynka. lat 16 potrzebna do poslugi. Babia Wies 3a II ptr. prawo.

Powazne. przedsiebiorstwo rolniczo-handlowe przyjmie inteligentnych elewrow z wyksztalaniem szkolnem 6 kl.

Poslugaczka. potrzebna na 3 godziny przed pol. Kolajata 7 ptr. F-11877

Szczotkarka. i uczennice potrzebne. Strzelecka 80.

Dziewczynka. 14-letnia poszukuje posady do lekkiej pracy domowej.

Starsza. osoba do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa domowego

Dziewcze. do 3-letniego dziecka potrzebne. Krasniskiego 14, Nitecka.

Poszukuje. mlodego czeladnika piekarskiego zaraz.

Sluzaca. umiejaca dobrze gotowac, uczelwca, z dobrmi swiadectwami

Praktykantka. biurowa, inteligentna, potrzebna do powaznego przedsiebiorstwa.

Dochozaca. potrzebna. Bocianowo 6, I ptr. lewo.

Dziewczynka. lat 16 potrzebna do poslugi. Babia Wies 3a II ptr. prawo.

Powazne. przedsiebiorstwo rolniczo-handlowe przyjmie inteligentnych elewrow z wyksztalaniem szkolnem 6 kl.

Poslugaczka. potrzebna na 3 godziny przed pol. Kolajata 7 ptr. F-11877

Szczotkarka. i uczennice potrzebne. Strzelecka 80.

Dziewczynka. 14-letnia poszukuje posady do lekkiej pracy domowej.

Starsza. osoba do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa domowego

Posady poszukiwane. Panna lat 22, ze znajomoscia rosyjskiego

POKOJE. Pokoj. meubl. do wynajecia. Pomorska 29, I ptr. prawo.

Pokoj. z oddzielnym wejsciem dla 1 lub 2 osob zaraz do wynajecia.

Pokoj. dla 2 panow z utrzymaniem do wynajecia. Kordeckiego nr. 20, II ptr.

Pokoju. skromnego i cichego w srodmiesciu przy inteligentnej rodzinie

Pokoj. dobre meubl. z osobnym wejsciem zaraz do wynajecia.

ROZMAITE. Spolniczki. krawcowej poszukuje do objecia pracowni.

Zgubiono. we wtorek, dnia 20 wrzesnia pugilares skorzany z paszportem

Danie. ktore pragna wyjsc zama za panow przystojnych na dobrych stanowiskach

Osoba. 32-letnia mezalika, materialnie niezalezna, ktora niema zadnego towarzystwa

Mieszkania. 1 do 5 pokoi tanio polecia Ostoja, Król. Jadwigi 4.

Elew. zbozowy ukończ. 4 klasy gimn. i 1/2 roczna praktyke

Wozny. zony, dzielny w swym zawodzie, z dobr. swiadectwami

Sluzaca. poszukuje posady do wszelkich prac domowych

Buchalter. bankowiec poszukuje posady samodz. lub jako sila pomocnicza.

Buchalter-Szofer. z 4 letnia praktyka w bankowosci, urzedzie państw. i szoferskiej

DZIERZAWY. Ubikacje. nadajace sie na warsztat stolarski do wynajecia.

MIESZKANIA. Zamiany. mieszkani przeprowadza Ostoja, Król. Jadwigi 4.

Mieszkania. 1 do 5 pokoi tanio polecia Ostoja, Król. Jadwigi 4.

Mieszkania. 2-3-4 pokojowe odda Pośrednictwo, Hetmańska 25.

Mieszkania. 1, 2, 3, 4, 5-pokojowe polecia korzystnie Norma, Gdańska 24.

Mieszkania. 4 pokojowe z komfortem 1-2 pokojowe.

†
Dnia 21 września rb. o godzinie 3 1/2 zmarł po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony Sakramentami św., mój najukochańszy mąż i drogi tatuś, syn, brat, zięć, szwagier i wujek s. p
Mieczysław Maks Wiśniewski
w 24 roku życia. o czym donoszą w smutku pogrzeźni **Żona, córeczka i rodzina.**
Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, dnia 25. IX. o godzinie 4 po południu z domu żałoby, ulica Lubeńska 2, na nowy cmentarz.
Msza św. za spokój duszy s. p. odbędzie się w poniedziałek o godzinie 7 w kościele św. Trojcy. (22261)

Wielki wgbór, niskie ceny.
Pocztówki świąteczne, humorystyczne, na urodziny i imieniny, francuskie, włoskie, angielskie, brom i t. d.
Książeczki i wizytówki na urodziny i imieniny, wiązarki do chrztu św., książeczki do Komunii św., żłóbki, powinszowania weselne itd.
Obrazy religijne, krajobrazy i t. d. poleca w wielkim wyborze
M. Kaczmarek, Grudziądz, ul. Lipowa 3.
Dla odsprzedających wysoki rabat. (21376)

FABRYKA PAPY DACHOWEJ
właśc. **M. Rekowski**
Chojnice, tel. 211 (składnica Zblewo, tel. 27)
poleca po cenach bardzo korzystnych
papę dachową, smołę i lepnik.
Zakupuje stale (20880)
używane beczki od smoły i śledziówki pokrywkami.

Fabryka świec
w Poznaniu, nowoczesne maszyny, w pełnym biegu, dająca dobrą egzystencję, jest **do sprzedania** na korzystnych warunkach za 18000 złotych wyłącznie towaru gotowego i surowca, z powodu nadmiernych innych zajęć.
Zgłoszenia do „**PAR**”, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 11, pod „nr. 38.104”. (22182)

Małżeństwo z 4-letnim dzieckiem **poszukuje mieszkanie**
2 pokoje umeblowane z użytkowaniem kuchni, łazienka, ewtl. telefon, w ładniejszej dzielnicy miasta. Oferty do filii Dziennika Bydgoskiego Dworcowa 2 pod „596”. (11728)

Uciechę w noszeniu obuwia
będziecie mieli, jeżeli ono będzie wyglądało czysto i nosiło się długo i przyjemnie przez używanie pasty „**URBIN**”
Dla pielęgnowania obuwia oraz dla utwardzenia podeszwy niemożliwego nad „**URBIN**”
nieodstąpiona pasta do obuwia
Urbin
Czamy i w różnych kolorach, na każdą stopę do satysfakcji

Poszukuję zaraz lub od 1. X. 27. dzielna **ekspedjentkę** do damskich kapeluszy i towarów drobnych. Zgł. z fotogr. odp. świadectw i podaniem pensji przy wolnym utrzymaniu. **K. Wierzbowska, Nowe-miasto, Rynek (Pomorze) 22205**

Trociny sosnowe i dębowe sprzedaje po niskich cenach
Lloyd Bydgoski
Tow. Akc. (19352)
Tartak Parowy w Siemieczku pod Bydgoszczą. (22270)

Jednocześnie z rewją mód firm B. Cyrus i Jaworski & Nitecki odbędzie się **w niedzielę, dnia 25. bm. w Inowrocławiu na sali Hotelu Basta POKAZ DYWANÓW**
najokazalszych okazów wyrobu najpoważniejszych fabryk krajowych, oryg. dywanów wschodnich, pluszowych (Tournay, Axminster, Velour etc.), wełnianych i innych oraz **pokaz nowocz. materiałów dekoracyjno-meblowych.**
A. O. JENDE, BYDGOSZCZ
Gdańska 165 Tel. 14-49.

Po przyjeździe z Persji prowadzę **ostatnie lekcje wyrobu dywanów oryg. perskich** na które zostanie przyjęta zbiorowa ilość pań i panów. Z powodu tego, że dnia 1. X. 1927 r. bezwzględnie wyjeżdżam do Poznania w celu prowadzenia kursów, polecam wzięcie udziału jaknajliczniejszego, by dać możność każdemu wzięcia udziału w tak szlachetnych i pięknych pracach, które w Polsce przemyśl stwarzamy. Całość kursu tylko 10 zł. Ostatnie wpisy kończą się dnia 23. IX. Wpisy oraz informacje przedwcześnie (F-11717)
Bydgoszcz, Gdańska 40, I. piętro.

Rutynowanego przedstawiciela-sprzedawcę mogącego się wykazać chlubnymi świadectwami o poprzedniej pracy **przyjmujemy na stałą posadę** gwarantując pensję i prowizję.
Zgłoszenia osobiste przyjmuje się od godziny 11—12 i 16—17. (22185)
„Electrolux” Jagiellońska 12.

Były komornik sądowy, obeznany z prawem i pracami biurowymi zupełnie, władający w słowie i piśmie językami polskim, niemieckim i rosyjskim **poszukuje posady sekretarza** w jednym z biur prawnych Pomorza lub Poznańskiego. Łaskawe zgłoszenia panów mecenasów z podaniem pensji pod „**K. B. 219**” do ekspedycji niniejszego pisma. (22188)

Potrzebny zaraz do poważnej firmy budowlanej w Warszawie **rutynowany majster stolarski** ze znajomością robót budowlanych i meblowych oraz rysunku i kalkulacji cen kosztorysowych. Świadectwa, życiorys i referencje składać sub: „11426” do **Towarzystwa Reklamy Międzynarodowej** j. r. Rudolf Mosse, Warszawa, Marszałkowska 124. (22239)

BIURALISTKA do konto-korentu, pisząca również na maszynie, **zaraz poszukiwana.**
Oferty z dokładnym curriculum vitae należy skierować do Dziennika Bydgoskiego pod „**G. W. 100**”. (22112)

Zawiadomienie. 22233
Niniejszem **odwołuje się poprzedni rozkład jazdy autobusów** na linii **Bydgoszcz-Fordon**, a wprowadza się następujący **zimowy rozkład:**
W dni powszednie: W niedziele i święta:
z **Bydgoszczy** odjazd o godzinie: z **Bydgoszczy** odjazd o godzinie:
8, 10, 12, 14, 16, 18*, 19 9, 11, 13, 15, 17, 19, 23.
z **Fordonu** odjazd o godzinie: z **Fordonu** odjazd o godzinie:
9, 11, 13, 15, 17, 19*, 20 10, 12, 14, 16, 18, 20, 24.
Uwagi: Oznaczone * w soboty nie kursują, oznaczone □ kursują tylko w soboty.
Przedsiębiorstwo komunikacji autobusowej E. Ruszkowski

Od dziś u „**Twardowskiego**” ul. Długa nr. 12, **Jazzband!!!** -x-..... (22096)

Zmiana lokalu!
BANK LUDOWY w GRUDZIĄDZU przenosi biura Banku przy ul. Józefa Wybickiego 21 **do własnego domu przy ul. Józefa Wybickiego nr. 3** i z dniem **23 września** rozpoczyna czynności w nowym lokalu. (22168)

Szkołki Powiatowe w Kruszwicy powiat Strzelno
polecają na sezon jesienny: **pierwszorzędnej jakości drzewa i krzewy owocowe** w doborowych odmianach
Różekrzaczaste - Drzewa i krzewy ozdobne - Drzewa alejowe hurtownie i detalicznie. 22021
Ceny przystępne. — Cenniki na żądanie bezpłatnie.
Ogólny obszar szkółek 40 mórg

Okazja dla warsztatów mechanicznych!
Kilka samochodów osobowych, częściowo sławnych fabrykatów, **potrzebujących naprawy,** poleca dla braku miejsca po cenach korzystnych i na dogodnych warunkach (21639)
Brzeskiauto Sp. Akc. Poznań ul. Dąbrowskiego nr. 29.

Hipoteka na sprzedaż
20.000 zł., zabezpieczona w dolarach, równowartości 2222 dolary, na pierwszym miejscu, płatna 1. 1. 1930 r., na domie z dwoma składami, położonego w centrum miejscowości kuracyjnej liczącej 30.000 mieszkańców, wartość domu 60.000 zł., z powodu braku gotówki bardzo korzystnie na sprzedaż.
Łaskawe oferty pod „**Hipoteka 105**” do administracji Dziennika Bydgoskiego. (22105)

Kupuje kapustę świeżą do zakiszenia i cebulę w każdej ilości. (F-11835)
Fr. Główka, Telef. 306.
Grudziądz, ulica Lipowa nr. 59.
Wskaże bezpłatnie okolicę, gdzie mleczarnia pożądana. Mieszkanie i ubikacje do mleczarni na miejscu. Of. pod „**Mleczarnia**” do Dz. Bydg. (22232)

Rekawiczki damskie i męskie: **Nappa, Glasé, Duńskie, Antilopy, Renifery** **ADAM ZIEMSKI** pierwszorzędne gatunki — olbrzymi wybór — przystępne ceny **Bydgoszcz, Gdańska 21, telefon nr. 148**

Cena ogłoszeń: 20 groszy za wiersz szer. 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 50 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 90 gr., na dalszych stronach 75 gr. za wiersz szer. 76mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% niżki. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie niżki upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank M. Stadhagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Redaktor odpowiedzialny: Henryk Ryszowski w Bydgoszczy.